ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ **ເລກທີ** 04 / **ສພຊ**

ວັນທີ 3 ເມສາ 1999

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດບັນດາຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນການຈະລາຈອນໃນທຸກລະດູການ ລະຫວ່າງແຂວງຕ່າງໆ, ລະຫວ່າງຕົວເມືອງກັບຊົນນະບົດເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ ປະກອບສ່ວນສຳຄັນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສ້າງພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຊາດ ກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງທາງ

ທາງແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການຈະລາຈອນ ລວມມີ: ໂຄງປະກອບຂອງທາງ, ສິ່ງປະກອບຂອງທາງ ແລະຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ.

ໂຄງປະກອບຂອງທາງ

ໂຄງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ໂຄງສ້າງຂອງທາງ, ຕະລິ່ງທາງ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ, ຮ່ອງ ລະບາຍນ້ຳ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ທ່າຫຽບເຮືອບັກ, ເຮືອບັກ, ສະຖານທີ່ຈອດລົດ ແລະໂຄງສ້າງອື່ນໆ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ລຸ່ມແລະເທິງທາງ.

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງ

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ, ລະບົບໄຟອຳນາດ, ລະບົບໄຟແສງສະຫວ່າງແລະອື່ນໆ.

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ ແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ສອງເບື້ອງຂອງທາງຊຶ່ງສະຫງວນໄວ້ເພື່ອຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງທາງ ຫລືກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ.

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອແນໃສ່ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃນການຈະລາຈອນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ມົນລະພິດຈາກ ຄວັນ,ສີ, ແສງ, ສຽງ ດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້, ກໍ່ຝາກຳແພງ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງຫລວງ

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງດ້ວຍການຫລຸດຜ່ອນ ຫລື ຍົກເວັ້ນພາສີອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ.

ເພື່ອຮັບປະກັນແກ່ການຈະລາຈອນໄດ້ທຸກລະດູການລັດອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ ພັດທະນາທາງຫລວງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ

ບຸກຄົນແລະການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ທາງຫລວງລ້ວນແຕ່ມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນການຈະລາຈອນ, ຄວາມສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນ: ນ້ຳໜັກບັນທຸກ, ຄວາມໄວແລະອື່ນໆ.

ພາກທີ II
ທາງຫລວງແລະການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ
ໝວດທີ 1

ທາງຫລວງ

ມາດຕາ 5. ທາງຫລວງ

ທາງຫລວງແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວິສາຫະກິດແຫ່ງຊາດ, ສ້າງ ຂຶ້ນເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດໃນການຈະລາຈອນ ພາຍໃນປະເທດ ແລະລະຫວ່າງປະເທດ.

ທາງຫລວງຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວແບ່ງອອກເປັນ 6 ປະເພດ ຄື:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ;
2. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ;
3. ທາງຫລວງເມືອງ;
4. ທາງເທດສະບານ;
5. ທາງຊົນນະບົດ;
6. ທາງສະເພາະ.

ມາດຕາ 6. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ

ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນທາງຍຸດທະສາດທີ່ຮັບໃຊ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ ແລະລະຫວ່າງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງແຕ່ນະຄອນຫລວງໄປຫາເທດສະບານຂອງແຂວງ ແລະເຂດພິເສດ;
2. ທາງໄປຫາຊາຍແດນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງປະເທດ;
3. ທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແລະປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ.

ມາດຕາ 7. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ

ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນລະດັບແຂວງ ຫລືເຂດພິເສດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງ ລະຫວ່າງແຂວງ ຫາ ແຂວງ ຫລືເຂດພິເສດ;
2. ທາງແຕ່ເທດສະບານແຂວງ ຫລືເຂດພິເສດ ໄປຫາເທດສະບານເມືອງ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຂອງ ແຂວງ ຫລືເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 8. ທາງຫລວງເມືອງ

ທາງຫລວງເມືອງແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ,ການເມືອງ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນລະດັບເມືອງ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງລະຫວ່າງເມືອງ ຫາ ເມືອງ;

2. ທາງແຕ່ເທດສະບານເມືອງໄປຫາບ້ານ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຂອງເມືອງ.

ມາດຕາ 9. ທາງເທດສະບານ

ທາງເທດສະບານ ແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ຮັບໃຊ້ການຈະລາຈອນຢູ່ໃນເທດສະບານ.

ມາດຕາ 10. ທາງຊົນນະບົດ

ທາງຊົນນະບົດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງບ້ານກັບບ້ານແລະບ້ານໄປຫາສະຖານທີ່ການຜະລິດແລະການບໍລິການຕ່າງໆຂອງບ້ານ.

ມາດຕາ 11. ທາງສະເພາະ

ທາງສະເພາະ ແມ່ນເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ສະເພາະໃຫ້ແກ່ການຜະລິດແລະການບໍລິການຂອງຂະແໜງການ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແລະເຂດປ່າສະຫງວນ.

ໝວດທີ 2
ກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 12. ກິດຈະການທາງຫລວງ

ກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາວຽກງານກ່ຽວກັບທາງຫລວງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການກວດກາ ແລະການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 13. ການວາງແຜນທາງຫລວງ

ການວາງແຜນທາງຫລວງ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆເພື່ອວາງ ແຜນພັດທະນາທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14. ການສຳຫລວດ ແລະການອອກແບບທາງຫລວງ

ການສຳຫລວດ ແມ່ນການລົງເກັບກຳສະພາບແວດລ້ອມແລະຂໍ້ມູນລະອຽດ ເພື່ອ ສ້າງເປັນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍມີການປະເມີນປະສິດທິຜົນເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ.

ການອອກແບບທາງຫລວງ ແມ່ນການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫລວດຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ແຜນ ແຕ້ມ, ການປະ ເມີນມູນຄ່າ ແລະການກຳນົດເວລາໃນການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 15. ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນການປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມເອກະສານອອກແບບ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດ ໄພ ແລະຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 16. ການປົກປັກຮັກສາ ແລະການສ້ອມແປງທາງຫລວງ

ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ແມ່ນການຕິດຕາມກວດກາດູແລ ສະພາບການຕ່າງໆຂອງ ທາງຫລວງ ເພື່ອບົວລະບັດຮັກສາເປັນປົກກະຕິເຊັ່ນ: ຕັດຫຍ້າ, ອະນາໄມໜ້າທາງ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ທໍ່, ຂົວ ແລະສິ່ງປະກອບຕ່າງໆຂອງທາງ.

ການສ້ອມແປງທາງ ແມ່ນການບຳລຸງຮັກສາ, ປົວແປງທາງທີ່ເປ່ເພໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ຕາມການອອກແບບຊຶ່ງລວມມີ: ການສ້ອມແປງປົກກະຕິ, ການສ້ອມແປງຕາມກຳນົດ ແລະການສ້ອມ ແປງສຸກເສີນ.

ພາກທີ III
ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະຂອບເຂດທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 17. ການຄຸ້ມຄອງແລະການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງຫລວງ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອ ກິດ ຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ 18. ແຫລ່ງ ວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະນຳໃຊ້ແຫລ່ງວັດສະ ດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງເຊັ່ນ: ດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທາງຊະນິດ ອື່ນໆຕາມບ່ອນທີ່ໄດ້ສຳຫລວດແລະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19. ການທົດແທນຄືນທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ໃນການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລືການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນ ຄືນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ 2
ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 20. ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນພື້ນທີ່ທາງທັງໝົດນັບທັງໜ້າທາງ, ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ຕະລິ່ງທາງແລະເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ.

ລວງກ້ວາງຂອງຂອບເຂດທາງຫລວງແຕ່ລະປະເພດມີດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດກ້ວາງເບື້ອງລະ 25 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
2. ທາງຫລວງແຂວງກ້ວາງເບື້ອງລະ 15 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
3. ທາງຫລວງເມືອງກ້ວາງເບື້ອງລະ 10 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
4. ທາງຊົນນະບົດກ້ວາງເບື້ອງລະ 5 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
5. ທາງເທດສະບານໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງເມືອງ;
6. ທາງສະເພາະໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກສະເພາະຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ.

ສ່ວນມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງທາງແຕ່ລະປະເພດແມ່ນກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 21. ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ

ໃນຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ ຫ້າມປຸກສ້າງກິດຈະການຕ່າງໆ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງປຸກສ້າງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 22. ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ

ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນເຂດທີ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ, ໄລຍະແນມເຫັນຂອງຈຸດເປີດກ້ວາງທາງໂຄ້ງ ແລະຈຸດທາງຄົບ, ບໍລິເວນທົວຂົວ, ທົວທໍ່, ຕະລິ່ງທາງ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ດອນກາງທາງ, ເຂດທາງມ້າ

ລາຍ, ບ່ອນຈອດລົດເມ. ໃນເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ຫ້າມດຳເນີນກິດຈະການ ແລະວາງສິ່ງກີດຂວາງຕ່າງໆ.

ພາກທີ IV
ຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 23. ຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະການນຳໃຊ້ທາງຫລວງເຊັ່ນ: ຄ່າຂຶ້ນທະບຽນ, ຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຜ່ານທາງ, ຄ່າຂ້າມບັກ, ຄ່າຜ່ານຂົວ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 24. ການເກັບຄ່າທຳນຽມແລະຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ກະຊວງການເງິນສົມທົບກັບ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບອັດຕາການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຕົກລົງ.

ພາກທີ V
ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ, ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ
ແລະສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1
ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ມາດຕາ 25. ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງແລະສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນວິສະວະກອນ ຫລື ຕ້ອງມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງ ແລະມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ;
2. ຕ້ອງມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

3. ຕ້ອງມີພາຫະນະກົນຈັກຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊຸດ;
4. ຕ້ອງມີນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງທາງແລະນາຍຊ່າງກົນຈັກ.

ມາດຕາ 26. ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການໃນການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການຕິດຕາມ, ການກວດກາການກໍ່ສ້າງ ແລະໃຫ້ການປຶກສາແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການກິດຈະການທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ເປັນວິສະວະກອນຂົວທາງທີ່ຊຳນານງານ ແລະ ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງ ແລະມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 7 ປີ;
2. ມີນັກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 5 ປີ;
3. ມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
4. ມີສຳນັກງານ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 27. ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການທາງຫລວງມີປະສິດທິຜົນ ແລະມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງຂຶ້ນຕາມລະບຽບຂອງກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນ
ແລະຫລັກການດຳເນີນວິສາຫະກິດທາງຫລວງ

ມາດຕາ 28. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດແລະກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ.

ສຳລັບການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 29. ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ

ການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລະຕາມຫລັກການຕົ້ນຕໍຄື:

1. ຕ້ອງມີການຄັດເລືອກບໍລິສັດ;
2. ຕ້ອງມີການປະມູນ;
3. ຕ້ອງມີການສົມທຽບລາຄາ;
4. ຕ້ອງມີການມອບເໝົາ;
5. ຕ້ອງມີເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
6. ຕ້ອງມີວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ;
7. ຕ້ອງມີການກວດກາ;
8. ຕ້ອງມີການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບການກໍ່ສ້າງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

ພາກທີ VI
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ
ໝວດທີ 1
ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 30. ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ;
2. ພະແນກ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ;
3. ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫລືເທດສະບານ;
4. ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນໄລຍະຍາວ, ແຜນໄລຍະກາງ ແລະແຜນໄລຍະສັ້ນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງ;

2. ວາງລະບຽບໃນການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາ, ການວາງແຜນການ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ ແລະການນຳໃຊ້ທາງຫລວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ວາງກຳນົດໝາຍມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ ຂອງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ;.
4. ຄົ້ນຄ້ວານະໂຍບາຍ ແລະອັດຕາຄ່າການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
5. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິທາງຫລວງ;
6. ພົວພັນ ແລະຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນການພັດທະນາລະບົບທາງຫລວງ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້;

ມາດຕາ 32 . ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ

ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນແລະ ເຂດພິເສດມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດແລະແຜນພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງທີ່ຕົນຮັບຜິດ ຊອບ;
2. ອອກໃບອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງທີ່ ປະຈຳຢູ່ແຂວງຂອງຕົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ປະຕິບັດ ສິດແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ປະຈຳເມືອງ ຫລືເທດສະບານ

ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງຫລືເທດສະບານມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມວຽກງານການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງ ຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດເມືອງຫລືເທດສະບານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດ ຊອບ ໃຫ້ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈໍາແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
4. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ປະຈໍາແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອໍານາດການປົກຄອງບ້ານ

ອໍານາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງຢູ່ໃນເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງເມືອງຫລືເທດສະບານຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
2. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການ ສ້ອມແປງທາງຫຼວງໃນເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ປະສານສົມທົບກັບບ້ານໃກ້ຄຽງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປົກປັກຮັກທາງຫລວງ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈໍາເມືອງຫລືເທດສະບານມອບໃຫ້.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 35. ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການກວດກາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທາງຫລວງ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ລະບົບເຕັກນິກ ແລະ ມູນຄ່າຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 36. ອົງການກວດກາທາງຫລວງ

ອົງການກວດກາທາງຫລວງ ແມ່ນອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຈັດຕັ້ງຄະນະກໍາມະການກວດກາທາງຫລວງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ ແລະການກໍ່ສ້າງ;
2. ກວດກາມາດຕະຖານການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;
3. ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;
4. ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະການເງິນຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ;
5. ກວດກາການປະມູນ, ສັນຍາ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະຜູ້ຮັບເໝົາກິດຈະການທາງຫລວງ;
6. ກວດກາການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະການສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 38. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີ 3 ຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ພາກທີ VII
ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 39. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດກິດຈະການທາງຫລວງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ມີຄຸນນະພາບສູງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງທາງຫລວງໄດ້ດີ, ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫລືຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫຼືຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໜັກຫລືເບົາ ລວມທັງໃຊ້ຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 41. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາເຊັ່ນ: ການລະເມີດລະບຽບການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການລະເມີດລະບຽບການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້

ທາງຫລວງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະ ຫລືຂອງບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ ແລະ ໃຊ້ ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 42. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຊັ່ນ: ລະເມີດຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການນຳໃຊ້, ການຍົກຍ້າຍສິ່ງປະກອບຂອງທາງ, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ໂຄງປະກອບ, ເຂດປອດໄພແລະເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ; ລະເມີດລະບຽບການຂຶ້ນທະບຽນແລະດຳເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະຫລືຂອງບຸກຄົນຈະຖືກປັບໃໝ ແລະໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 43. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດຫາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຊັ່ນ: ລະເມີດ ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການນຳໃຊ້; ທຳລາຍສິ່ງປະກອບ, ໂຄງປະກອບ, ຂອບເຂດສະຫງວນ, ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ; ປອມແປງເອກະສານການຂຶ້ນທະບຽນແລະດຳເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຫລືຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈະຖືກດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 44. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 42 ແລະມາດຕາ43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມຕື່ມອີກເຊັ່ນ: ຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ ຫລື ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ.

ພາກທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 45. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 46. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ